

عنوان مقاله:

اثر بخشی بازی درمانی گروهی بر بهبود روابط بین فردی و پذیرش اجتماعی در دانش آموزان با آسیب شنوایی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عباسعلی حسین خانزاده - دانشیار گروه روان شناسی دانشگاه گیلان

ربابه قلی زاده - کارشناس ارشد روان شناسی عمومی، دانشگاه آزاد واحد رشت

محبوبه طاهر - استادیار، گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود، شاهرود، ایران

حسین حیدری - کارشناس ارشد مشاوره خانواده دانشگاه هرمزگان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثر بازی درمانی گروهی بر بهبود روابط بین فردی و پذیرش اجتماعی در دانش آموزان با آسیب شنوایی انجام شد. روش پژوهش آزمایشی از نوع پیش آزمون و پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان با آسیب شنوایی دختر کلاس های چهارم تا ششم شاغل به تحصیل در مدارس استثنایی شهرستان رشت در سال تحصیلی 94-1393 بودند. از این دانش آموزان نمونه ای به حجم 30 نفر به روش تصادفی ساده انتخاب شد و به صورت تصادفی در گروه های آزمایش و گواه جایدهی شدند. برنامه مداخله بازی درمانی گروهی به مدت 12 جلسه 45 دقیقه ای برای شرکت کنندگان گروه آزمایشی اجرا شد، درحالی که شرکت کنندگان گروه گواه چنین مداخله ای را دریافت نکردند. هر دو گروه در پیش آزمون و پس آزمون با پرسشنامه های روابط بین همسالان والتر دبلیو هادسون و مقبولیت اجتماعی فورد و رابین ارزیابی شدند. نتایج آزمون t، تفاوت میانگین پیش آزمون با پس آزمون متغیر روابط بین فردی را نشان داد. همچنین نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که بازی درمانی گروهی بر بهبود روابط بین فردی و افزایش پذیرش اجتماعی دانش آموزان با آسیب شنوایی تاثیر دارد. بنابراین در آموزش دانش آموزان با آسیب شنوایی، بازی و بازی درمانی باید به عنوان یکی از محورهای اصلی توان بخشی توسط متخصصان و معلمان در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

دانش آموزان با آسیب شنوایی، بازی درمانی گروهی، پذیرش اجتماعی، روابط بین فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/887025>

